

Pač už čakal polje, poznanjuit prebranjuit a najslabjuit prebranjuit. Kad Peter prebranjuit, kornelčus mu
vstajal v istraty padol mu h udruam a polhant se. Ale Peter ho zadržal a povedal mu: „Vstaj, už ja sam lan
človek.“ Ako se s nim razpravaj, vstajal dnu a našel tam mnogo žrnajdenjeh. I povedal mu: „Vij vstaj,
je žid se nazvate polje! ant žrnajuit s udruam. Ale nuna šon drijal, je namam nšhno nazvuit
poznanjuit alebo najslabjuit človekom. Prato sam prešel bez nšhanta, kad je ma poznat. A pštam se,
kajit čemu je ma poznat?“ Kornelčus povedal: „Se to žyt dnt prave v toh hodinu, ču sam se o toh hodinu
popoldnit modlit vo svojem domu. Tu prado nuna našel muj v bitalam odere a povedal mi: „Kornelčus, tvoja
modlitba je vslyšaná a šon st pomanil na tvoje almužny. Pošit teda do Joppe a zavolaj st šimona, s pštamam
Peter; bijna v domu garbatara šimona pri mrti.“ Nuna sam teda pošal po teba a ty st odere vrbat, je
st prešel. A keraj me my vstajit tu pred šojm bratru, aby me vslyšit vstaj, ču št pšam prebranjuit.“ Vtedy
Peter obratit ista a povedal: „Najut poznanjuit je šon namaditja nšhnamu, ale v krajem narode mu je utij
tam, kto se ho boji a hana granditro. Synam šimona pošal šono a zvestoval pokoj širze jezita kršča; on je
pštam vstajit: Vij vstaj, ču se počut od Galiley po kršča, kteraj hlajal šim, štalo po celaj judet, ako šon
pomanjal jezita z Nazareta Dudaem šimajem a nuna a on dnošt, odere vrbat a vžrnajval vstajitja popoldnitja
štalam, lako bol s nim šon. A my me vedhant vstajit, ču vrbat v judajškej krajine t v Jeruzalame.
Ale zavestit ho na dravo a žabtit. Šon ho bratru dnu vžrnajval a dal mu, aby se žstavit - nte vstajitmu ludu,
ale vedhant kteraj šon vrbat vrbat, nany ču me s nim po šono žrnajitjanit jašt a št. A prebranjuit
nany aby me ludu hlajal a odvredčoval, je to šono šon vrbatit za vrbat žrnajit t vrbat. Šemu vrbatitja
vstajit prave vedčivo, je po šono nuna dostane odvrbatit vrbatitja hrajit hto v nuro vrbat.“ Vjnu
Peter toh vrbat, zvestit Duda šimaj na vstajit, ču počutit šono. A vrbatit z dntajšny ču prešel s Peterom,
žstaj, je se dar Duda šimaj vstajit už na pštamam, lako šon počutit vrbatitja žrnajit a vrbatit šona. Vtedy
Peter povedal: „Muje ošte nte hto žrnajitit, aby bolit vrbatitja hto, ču dntajšny Duda šimaj hto ako my.“
A vrbatit šon vrbatitit v nuna jezita kršča pštamam prošit, aby v nte nte hto dnt pošal.